

Niemand is er goed (Luk.18:18).

Op de vraag van de rijke jongeling, hoe hij -goeddoende- het eeuwige leven zou kunnen beërven, gaf de Heiland het antwoord, dat er **niemand** goed was, dan Eén, namelijk Elohim. Hiermee formuleerde Hij Zijn antwoord als volgt: *Wanneer U Mij goed noemt, stelt U Mij op één lijn met Elohim! Realiseert U zich dat wel?*

Elohim alléén is de Goede. Dat er echter ook kwaad in de wereld is, is iedereen duidelijk. Hoe dat kwaad in de wereld kon komen is iets dat voor ons mensen zo goed als niet verklaarbaar is. En dat hoeven we ook niet te verklaren of aannemelijk te maken. Het is er. We zien het kwaad werken en weten zelf drommels goed dat er in onszelf veel, ja heel veel kwaad huisvest, en wij “geneigd zijn tot álle kwaad”.

Het kwaad is een motorische kracht. Het kwaad ontwikkelt zich en gaat van “kwaad tot erger”. Het kwaad is niet statisch, maar dynamisch.

Zo goed als wij niet behoeven te verklaren dat de aarde draait en de zon warmte geeft, en wij ook niet exact weten hoe het inwendige proces der zon eraan toe gaat, zo goed kunnen wij ook niet verklaren hoe het kwaad in de wereld is gekomen en hoe het mogelijk was dat geschapen engelen opstandig werden en vielen. En ook hoe daarna Nachash Eva en Adam door verleiding van de rechte weg afbracht. Wij hebben met de feiten te maken.

Dan de vraag hoe Elohim het kwaad kon toelaten? En de vraag dat er zoveel onder de “toelating” geschiedt?

Maar ook dat klopt niet. Elohim láát het kwaad niet toe. Hij bestrijdt juist het kwaad finaal en zal het kwaad ook met wortel en tak uitroeien! Het kwaad wordt niet onder de zogenaamde “toelating” gedoogd door Hem. Dat lijkt zo’n mooie theologische verklaring voor alles wat in de wereld plaatsvindt waarop wij mensen geen antwoord hebben. Het is niet zo. Anders had Elohim Nachash en Eva/Adam niet terstond ter verantwoording geroepen in het Paradijs. Ogenblikkelijk grijpt Hij in. Hij laat er geen gras over groeien: *Gen.3: 9 En de HEERE God riep Adam, en zeide tot hem: Waar zijt gij?*

Jesaja 61:8 Want Ik, de HEERE, heb het recht lief, Ik haat den roof in het brandoffer, en Ik zal geven, dat hun werk in der waarheid zal zijn; en Ik zal een eeuwig verbond met hen maken.

De vraag waar de diepste oorsprong van het kwaad ligt is voor ons niet van het eerste belang om te weten. Dat dienen wij over te laten aan Elohim. Het kwaad is een feit, en Elohim komt met een daadzaak, door in Christus ons

algehele bevrijding van het kwaad aan te bieden. Het Evangelie toont ons verlossing van en overwinning over het kwaad, en maakt ons bekwaam het kwade door het goede te overwinnen, door het geloof dat de wereld overwint.

Mensen zeggen bij erge dingen weleens: “Dit gaat de schepping voorbij!”

Zij bedoelen daarmee dat de kwade dingen zulke afgrijselijke vormen aannemen die aan het doel der schepping voorbijgaan. Dat hoorden wij in Kootwijkerbroek en omgeving toen de mkz-ruiming plaatsvonden, waar 90.000 gezonde dieren geruimd werden ten bate van een enkel verdacht mkz-geval. Dat zijn dan bizarre maatregelen, zoals minister Brinkhorst deze trof, om te voorkomen dat mkz zich zou uitbreiden.

De “schepping voorbij”, dát is satans werk. De Schepper heeft alles in zekere orde gemaakt, tot een eenheid en volkomenheid. Dat wordt uitgedrukt in de geometrie. De Schepper is het álles Ordenend Beginsel, de cirkel (ruimte), en uit Hem komt de lijn (tijd), en deze buigt zich als een bi-metaal terug naar Elohim, waarbij eerst het geometrische lichaam de driehoek ontstaat, daarna het vierkant, en tenslotte de vijfhoek, die de cirkel benadert. De vijfhoek is de hoogste vorm van enkelvoud. Daaraan voorbij ontstaan de dualiteiten, de tegenstellingen, te zien in de zespunt, wat twee driehoeken over elkaar zijn. En dát is de wereld van satan, de ‘schepping voorbij’. En in die wereld vol tegenstellingen leven wij nu, waar het getal 6 het hoogst bereikbare van de mens is, en 666 daaraan expressie geeft. De strijd is gaande tussen Elohim, die Zijn orde en rijk herstelt!

De ontwikkeling van het kwaad

Elohim laat het kwaad beslist *niet* toe! Wat Hij wél doet is, *het kwaad laten rijpen*. Evolutie = ontwikkeling. In het begin lijkt alle kwaad zo onschuldig. Het is dan soms heel moeilijk om het kwaad te onderkennen, te onderscheiden. Laat het kwaad zich maar ontwikkelen. Geef het kwaad de tijd en het zal openbaar worden dát het kwaad is, dat het intens kwaad is en dat het geen bestaansrecht heeft. Dát is het proces der wereldgeschiedenis. Het kwaad krijgt de tijd zich ten volle te ontwikkelen, opdat het in zijn totaliteit en afgrijselijkheid zichtbaar wordt. Dán zal het vernietigd worden, geheel en al, rechtvaardig en naar billijkheid.

Nachash (de slang) zei over Elohim dat Hij het goed en het kwaad kent, zie:

Gen.3:4 Toen zeide de slang tot de vrouw: Gijlieden zult den dood niet sterven; 5 Maar God weet, dat, ten dage als gij daarvan eet, zo zullen uw ogen geopend worden, en gij zult als God wezen, kennende het goed en het kwaad.

Dat is een halve waarheid van Nachash, d.w.z. een hele leugen. Elohim kent het kwaad niet als daadzaak, als ervaring. Hij kent het afstandelijk en distantieert er Zich geheel van. Hij heeft het kwaad volledig onder controle. Zelfs de satan dient Zijn toestemming te hebben tot handelen, zie Job 1.

Wat is het “kennen van goed en kwaad?”

Dat wijst naar het proefondervindelijk kennen of keuren tussen goed en kwaad. En dat vergt voor ons mensen een heel leven, een leeftijd om ons daarin te bekwamen. Want het kwaad kan zich voordoen als goed, en het goed kan ons als kwaad toe schijnen. Het kwaad is altijd complex, veelal ondoorzichtig, wazig, omgeven door een glans (schijn) van waarheid.

*Kennende = Zie Strong's 3045 kennen, bevinden, proefondervindelijk kennen, keuren, kritisch onderscheiden, etc.

*Goed = Zie Strong's 2896 (tob) dat is beter, schoon, voortreffelijk, bevallig, aangenaam, etc.

*Kwaad = Zie Strong's 7451 (ra) dat is boos, lelijk, onaangenaam, nood, onheil, tegenheen, etc.

Nachash kende wél goed en kwaad, en alzo liegt hij Eva voor dat zij als Elohim zou worden. In werkelijkheid wil dat zeggen: als Nachash! En zo is zij en haar man Adam ook geworden nadat zij op de vragen van Nachash is ingegaan. Direct werden zij gewaar dat ze naakt waren. Het proces om het kwaad te kennen, te proeven en te keuren, trad onmiddellijk in werking na hun toegeven aan Nachash, ná de verleiding. En dat proces noemen wij de “evolutie van het kwaad”. Het kwaad gaat zich ontwikkelen, totdat het geheel gerijpt is, zoals druiven in een wijngaard rijpen. En eenmaal rijp wordt er pas geoogst! Zie Openb.14:18 *En een andere engel kwam uit den tempel, roepende met een grote stem tot Degene, Die op de wolk zat: Zend Uw sikkel en maai; want de ure om te maaien is nu gekomen, dewijl de oogst der aarde rijp is geworden. 18 En een andere engel kwam uit van het altaar, die macht had over het vuur; en hij riep met een groot geroep, tot degene, die de scherpe sikkel had, zeggende: Zend uw scherpe sikkel, en snijd af de druiftakken van den wijngaard der aarde, want zijn druiven zijn rijp. 19 En de engel zond*

zijn sikkel op de aarde en sneed de druiven af van den wijngaard der aarde, en wierp ze in den groten wijnpersbak des toorns Gods.

Elohim heeft -toen de engelen vielen- de strijdbijl terstond opgepakt en is van meet af aan het kwade tegengegaan. Dus mogen wij niet spreken dat Hij onder de toelating het kwaad min of meer zou gedogen. Nee, het gaat hier om een ontwikkelingsproces in de wereldgeschiedenis, om het kwaad zich ten volle te laten ontwikkelen, totdat de maat vol is. Dat kunnen wij ook lezen in Genesis 15:16 *En het vierde geslacht zal herwaarts wederkeren; want de ongerechtigheid der Amorieten is tot nog toe niet volkomen.*

Het kwaad krijgt de tijd om zich te volmaken, volledig te ontwikkelen. Dan wordt het kwaad in al zijn afschuwelijkheid en demonische vertoning zichtbaar. Dan wordt het onderscheid voor elkeen gemakkelijk, dan ligt het er dik bovenop wát kwaad en wát goed is.

Wanneer er erge dingen gebeuren, rampen plaatsvinden, gruweldaden ons opschrikken, wordt al gauw de vraag of opmerking gehoord: *Hoe kan God dit toelaten?* De mensen hebben een Godsbeeld, dat Elohim geen kwaad kan dulden en ogenblikkelijk ingrijpt, of juist moet voorkomen dat het kwaad zich in erge vormen gaat vertonen. Waarom laat God de oorlogen toe, de vuurwerkramp in Enschede, vliegtuigrampen, treinrampen, etc..? Dan hoor je terstond de vraag van mensen: “*Waar was God?*” Dat komt omdat men Hem niet kent en men zich een God inbeeldt die naar hun eigen zinnen dient te handelen.

De duivel of satan heeft zich zekere rechten verworven. Hij wordt onder verschillende namen genoemd: Vorst der duisternis, machthebber van de dood, vader der leugens en mensenmoorder van den beginne, etc. Kortom, hij is de belichaming van het kwaad. Hij blijkt rechten te hebben verworven op de aarde en op ons mensen, zodat de aarde zijn domein en werkgebied is en wij mensen onder zijn gezag leven. Dat blijkt uit Johannes 12:31 *Nu is het oordeel dezer wereld; nu zal de overste dezer wereld buiten geworpen worden.*

Johannes 14:30 Ik zal niet meer veel met u spreken; want de overste dezer wereld komt, en heeft aan Mij niets.

Johannes 16:11 En van oordeel, omdat de overste dezer wereld geoordeeld is.

Efeze 2:2 In welke gij eertijds gewandeld hebt, naar de eeuw dezer wereld, naar den overste van de macht der lucht, van den geest, die nu werkt in de kinderen der ongehoorzaamheid;

Lucas 4:6 En de duivel zeide tot Hem: Ik zal U al deze macht, en de heerlijkheid derzelve koninkrijken geven; want zij is mij overgegeven, en ik geef ze, wien ik ook wil;

En dat de satan rechten op ons heeft blijkt uit: Kolossensen 1:13 Die ons getrokken heeft uit de macht der duisternis, en overgezet heeft in het Koninkrijk van den Zoon Zijner liefde;

Efeze 2:2 In welke gij eertijds gewandeld hebt, naar de eeuw dezer wereld, naar den overste van de macht der lucht, van den geest, die nu werkt in de kinderen der ongehoorzaamheid; Efeze 2:3 Onder dewelke ook wij allen eertijds verkeerd hebben in de begeerlijkheden onzes vlees, doende den wil des vlees en der gedachten; en wij waren van nature kinderen des toorns, gelijk ook de anderen;

Satan stáát op zijn rechten, zie Judas 9 Maar Michael, de archangel, toen hij met den duivel twistte, en handelde van het lichaam van Mozes, durfde geen oordeel van lastering tegen hem voortbrengen, maar zeide: De Heere bestraffe u! Zacharia 3:1 Daarna toonde Hij mij Josua, den hogepriester, staande voor het aangezicht van den Engel des HEEREN; en de satan stond aan zijn rechterhand, om hem te wederstaan.

Satan zal eens, in wat wij de eindtijd noemen, zich geheel te kennen geven. Eerst zal hij komen alsof hij de ware Messias en Wereldverlosser is. Daarná als de grootste potentaat aller tijden.

Daarover schrijft Paulus in 2Thes.1, dat eerst de afval moet komen en de mens der zonde, de **volle belichaming** van het kwaad, zal verschijnen:

1 ¶ En wij bidde u, broeders, door de toekomst van onzen Heere Jezus Christus, en onze toevergadering tot Hem,

2 Dat gij niet haastelijk bewogen wordt van verstand, of verschrikt, noch door geest, noch door woord, noch door zendbrief, als van ons geschreven, alsof de dag van Christus aanstaande ware.

3 ¶ Dat u niemand verleide op enigerlei wijze; want die komt niet, tenzij dat eerst de afval gekomen zij, en dat geopenbaard zij de mens der zonde, de zoon des verderfs;

4 Die zich tegenstelt, en verheft boven al wat God genaamd, of als God geëerd wordt, alzo dat hij in den tempel Gods als een God zal zitten, zichzelf vertonende, dat hij God is.

5 Gedenkt gij niet, dat ik, nog bij u zijnde, u deze dingen gezegd heb?

6 En nu, wat hem wederhoudt, weet gij, opdat hij geopenbaard worde te zijner eigen tijd.

7 Want de verborgenheid der ongerechtigheid wordt alrede gewrocht; alleenlijk, Die hem nu wederhoudt, Die zal hem wederhouden, totdat hij uit het midden zal weggedaan worden.

8 En alsdan zal de ongerechte geopenbaard worden, denwelken de Heere verdoen zal door den Geest Zijns monds, en te niet maken door de verschijning Zijner toekomst;

9 Hem, zeg ik, wiens toekomst is naar de werking des satans, in alle kracht, en tekenen, en wonderen der leugen;

10 En in alle verleiding der onrechtvaardigheid in degenen, die verloren gaan; daarvoor dat zij de liefde der waarheid niet aangenomen hebben, om zalig te worden.

In vers 7 staat dat hij op een bepaald moment uit het midden zal worden weggedaan. Strongs laat zien dat daar het Griekse woord gi'nomai staat, zie Strongs 1096.

En dat betekent:

- 1) worden, d.w.z. tot ontstaan komen, beginnen te zijn, leven ontvangen
- 2) worden, d.w.z. gebeuren
- 2a) van gebeurtenissen
- 3) ontstaan, in de geschiedenis verschijnen, ten tonele komen
- 3a) van mensen die in het openbaar verschijnen
- 4) gemaakt, beëindigd worden
- 4a) van wonderen, tot stand gebracht worden
- 5) worden, gemaakt worden

De vertaling: “*totdat hij uit het midden zal worden weggedaan*”, is niet al te duidelijk. Het wijst er volgens het Grieks juist op dat alsdan de satan (antichrist) als belichaming van het totale kwaad in de geschiedenis zal verschijnen en ten tonele zal komen. Hij wordt nog weerhouden, totdat hij geheel geëvolueerd is, zich volkomen heeft rijp gemaakt, en dán verschijnt hij, waarna hij door de Geest van Elohims mond zal worden teniet gemaakt. Dat houdt in dat de waarheid de leugen volkomen ten toon zal stellen als leugen en de mensen het zullen inzien.

Achab en Naboth als voorbeeld

Het kwaad dat mensen elkaar kunnen aandoen is moreel kwaad. Het morele kwaad is met het bestaan van ons mensen vervlochten. Niet het kwaad als abstractie, maar als levende werkelijkheid, het kwaad-doen. Immers, kwaad als abstractie is ordinair, tegennatuurlijk. Het kwaad-doen is ook wel

ordinair, maar toch alledaags. Het kwaad-doen wordt niet gepleegd omdat mensen er plezier in zouden hebben, maar omdat het met ons bestaan verweven is. Wij mensen hebben geldingsdrang, baatzucht, hebzucht, etc. En daaruit komen de kwade dingen als vanzelf voort. Vanuit het hart.

Achab was welgesteld, leefde in een mooi paleis met mooie tuinen. Had een goede positie als koning. Macht, bezit en eer. En dat zijn nu juist zulke heel gevaarlijke dingen voor een mens om te bezitten, hoewel elk mens ze gaarne heeft. Want hoe ga je met macht, bezit en eer om? Het kwaad knoopt zich o zo gemakkelijk aan macht, bezit en eer vast!

De bezitsdrang leeft in ons allen, gééf geef is de bloedzuiger, *Spreuken 30:15 De bloedzuiger heeft twee dochters: Geef, geef! Deze drie dingen worden niet verzadigd; ja, vier zeggen niet: Het is genoeg!*

Soms wordt het kwaad tevoren beraamd. Maar veel kwaad komt toevalligerwijze tot stand. David was toevallig een keer thuis, niet meegetogen naar het slagveld. Hij wandelde op het dak van zijn huis, en plotseling zag hij ‘toevallig’ een knappe vrouw zich baden (Bathseba). Achab had mooie tuinen, en toevallig lag er nog een wijngaard van Naboth naast, en o wat zou dat mooi zijn als hij die erbij kon trekken en er dan van genieten! Wij zien hieruit dat kwaad dikwijls ontstaat vanuit een samenloop van omstandigheden, en mensen het veelal niet bewust zoeken. En dan komt het erop aan of wij opgewassen zijn tegen de verleiding.

Achab wilde de wijngaard van Naboth er dolgraag bij hebben. Dat zou een heel mooi sluitend geheel vormen. Welnu, Achab begint met een heel aantrekkelijk voorstel aan Naboth: verkoop en ruil, met een véél betere terugkoop ervoor in de plaats. Er is hier nog van geen enkel kwaad of kwaad-doen sprake, van bedrog of moordberaming. Achab wil op eerlijke wijze een handel doen. Pas door de weigering van Naboth begint er in Achab iets te knagen. Was Achab dan zo dom niet te weten dat alle bezit in Israël geen werkelijk bezit was? Israëlieten waren toch pachters? Alle grond was toch van Elohim, en de grond was verdeeld over alle Israëlieten? Jawel, dat wist Achab wel. Maar hij was goddeloos. Hij rekende niet meer met Elohim en het pachterschap. Hij ging van een eigendomsrecht uit. En voor geld en goede woorden kon men eigenaar van grond worden. Achab leefde niet meer in de wetten van Israël. Naboth kón immers niet de wijngaard zonder meer verkopen, vanwege het familiale erfrecht. Achab wist dat wel, maar probeerde Naboth over te halen, door er een extra goede en veel betere wijngaard tegenover te stellen. En wat een eer zou het voor Naboth zijn de koning tot zijn vriend te hebben! Naboth moet wel van héél

goede huize komen om de koning te willen weigeren. En toch weigert Naboth. Naboth kán en wil zijn erfgoed niet prijsgeven, niet ruilen. Naboth rekent niet alleen met zichzelf, maar ook met zijn nageslacht. Hij wil zijn nageslacht niet verlagen ten bate van zichzelf. Dus is Naboths weigering niet willekeurig. Nee, Naboth ziet zijn wijngaard met heel andere ogen dan Achab. Naboth ziet zijn wijngaard niet als puur bezit, als economische waarde of geldbelegging. Ze is erfgoed, door Elohim toegewezen. Naboth ziet zich en zijn familie als pachters, als bewaarders. Naboth kán gewoonweg niet op het voorstel van Achab ingaan.

En dan wordt Achab toornig en kwaad. Dát kan Achab als koning niet verkroppen. Tot hiertoe is het kwaad-doen nog niet geschied, noch beraamd. Maar het kwaad-doen heeft wél deze voorgeschiedenis! Er is bijna altijd wel een aanleiding tót het kwaad-doen. Er is altijd wel een voedingsbodem waarop het kwaad-doen zal gedijen. En dit zouden wij de “evolutie van het kwaad-doen” willen noemen.

Het kwaad-doen stamt niet uit een abstracte boze wil, maar komt voort uit een boze wil die er op een bepaald moment voor kiest, namelijk wanneer de gelegenheid zich voordoet. Achab krijgt niet zijn zin en wordt boos. Waarom wijst Naboth toch zijn aantrekkelijke voorstel af? En hieruit zien wij dat er verband ligt tussen begeren en misdaad. Achab begeerde. Wordt afgewezen. Raakt gefrustreerd. En zijn vrouw Izebel knapt daarna de rest op. Het spel wordt gespeeld met medeplichtigen. De cirkel breidt zich uit. En dat moeten er nooit teveel worden, anders wordt het gevaarlijk voor verraad. Het dienen lieden te zijn waarop Achab en Izebel ten volle kunnen vertrouwen. En daarbij vergist men zich jammer genoeg altijd, want lieden die zich aan het kwaad-doen verkocht hebben, zijn eenvoudig weg nooit te vertrouwen!

Wanneer Izebel zich niet had gemengd in het hele gebeuren, was Achab vanzelf wel weer opgeknapt van zijn boosheid en zou zich erbij neer hebben gelegd. Maar nee, Izebel wakkert het vuur van het kwaad juist aan. Izebel ziet Achab op bed liggen en vraagt naar de oorzaak. En dan komt het hoge woord eruit en wordt de oorzaak van het slechte humeur kenbaar. Izebel verwijt Achab: *Ben jij nu een kerel, een koning of niet? Laat jij je door een gewone man als Naboth zó uit je doen brengen?*

Izebel verbindt de macht, het koningschap van Achab, het heersen, met het bezitten van wat de koning maar wil hebben. Izebel wakkert in Achab de

vlam aan van zijn trots, van zijn machtspositie. Ze zegt: *Hoe durft zo'n gewoon tuinmannetje als Naboth jouw als koning af te wijzen en die akker je te weigeren! Man, Achab, laat je macht gelden!*

Aldus geeft Izebel Achab volkomen gelijk dat hij recht zou hebben op de wijngaard van Naboth, gezien zijn macht, voorstel en positie. Achab mocht zich terecht in Izebels ogen verongelijkt voelen door zo'n miserabel figuur als Naboth.

Izebel maakt er een complot van. Ze is niet voor de poes. Ze wordt medeplichtige en schakelt nog meer medeplichtigen in, door brieven te schrijven in Achabs naam en met Achabs zegelring te bevestigen. En de aangeschreven notabelen schakelen wéér anderen in, valse getuigen, mannen Belials. Gezien haar positie en bevoegdheid gelukte het Izebel vlot, de autoriteiten aan haar kant te krijgen. Alzo likt de kat ter wille van de smeer, de kandelaer! Een netwerk vol intrige, leugen en bedrog wordt op touw gezet rondom Naboth. Alles moet zo officieel mogelijk eraan toe gaan, via een volksgerecht. Nee, Izebel wil geen illegale opruiming van Naboth. Ze wil een legaal vonnis. Dat vonnis dient een religieuze tint te hebben: er wordt een vasten afgekondigd. Naboth wordt gedagvaard. Het proces en de aanklacht geven de indruk dat Naboth wel degelijk schuldig is aan vergrijp en godslastering. Alles is voorgeprogrammeerd in de rechtszitting. De rechters wisten tevoren al hoe de stand van zaken zou worden. Naboth diende veroordeeld te worden. Hij moest gestenigd worden. En niet alleen Naboth. Nee, zijn hele gezin en familie erbij! Anders zou het erfrecht bepalen dat een erfgenaam van Naboth nog de wijngaard zou toevallen.

Wij zien dat in dit schijnproces het kwaad-doen verheven wordt tot iets heel goeds, door hen die de wet hanteren en zouden respecteren. Men moet dikwijls een rechtvaardig motief zien te vinden om het kwaad-doen een schijn van goed-doen te kunnen geven.

Naboth wordt ten onrechte als een goddeloze Godslasteraar neergezet, aangeklaagd door de "officier van justitie". Op geen andere wijze had men Naboth uit de weg kunnen ruimen via de wet, dan door hem vals te beschuldigen. En wat voor een beschuldiging? Op religieuze basis! Zo denkt godsdienst alle ongerechtigheid met een kleed van rechtvaardigheid toe!

Wanneer men het eigen kwaad-doen een godsdienstige tint kan geven, krijgt het kwaad-doen een heilig (sacraal) karakter, een heilige dwang, tot

meerdere eer en glorie van de Allerhoogste. Op die wijze hield de Inquisitie haar autodafé's (brandstapels). En alzo hebben de gereformeerde vaders ter meerdere glorie van de waarheid hun andersdenkende broeders -de remonstranten- afgezet en als oud vuil afgedankt tijdens de Dordtse Synode 1618/1619. En dat alles in de naam van God. Of zo men wil in andere gevallen: in naam de Koning(in).

De aanklacht tegen Naboth luidde: Naboth heeft God en de koning gevloekt!

Dat zijn twee doodzonden bij elkaar. Dat is Godslastering én een civiele misdaad. Naboth zou het gezag van de koning niet hebben erkend. Godslastering én majesteitsschennis!

Achab en Izebel vereenzelvigden zich min of meer als vorsten met de Goddelijke verhevenheid. En dat moet de moord op Naboth en de zijnen legitimeren. De waan maakt zich veelal van hooggeplaatste personen meester, dat zij iets bijzonders zouden zijn en daarom alles vermogen te doen. Naboth wordt gestenigd, het kwaad-doen wordt een wezenlijk feit. Het kan niet meer worden teruggedraaid, noch ongedaan worden gemaakt. Het kwaad-doen krijgt een eeuwigheidskarakter, is onuitwisbaar. Dat is het erge van het kwaad-doen. Normaliter zou er voor geen enkel mens ooit verlossing zijn van het kwaad-doen en de ontstane schuld. Maar er is hoop. Er is hoop op bevrijding voor ons mensen van het kwaad-doen en de schuld.

De profeet Elia wordt naar Achab toegezonden. Niet om hem zachtjes aan te spreken. Nee, voor Achab kwam Elia uit een andere wereld. Achab bezag Elia dan ook als zijn aartsvijand (1Kon.21:20).

De profeet Elia spreekt het oordeel van Elohim over Achab uit. Dat is niet zo'n aangenaam werk om te doen, zouden wij zeggen. Maar voor Elia wel. Elia staat aan Elohims kant, en daarom is hij heilig verontwaardigd over hetgeen Achab heeft gedaan en waarin Achab heeft bewilligd.

Elia zegt het oordeel van Elohim hem aan, niet als van een verre staande Godheid, maar van Elohim die er zeer nauw bij betrokken is. Het is als of Elohim zélf door het kwaad van Achab is geraakt. Elohim is daarover aangedaan en in woede ontstoken. Elohim trekt zich het lot van de verongelijken aan en oordeelt zelfs de machtigste mensen op aarde. Elohim kan onmogelijk de criminele moord op Naboth tolereren. Elohim is bewogen over wat Achab gedaan heeft. Hij verwijt Achab dat deze zich verkocht had het kwade te doen. Elia brengt de gevoelens van Elohim

onder Achabs ogen en maakt in ondubbelzinnige taal Achab duidelijk hoe Elohim over hem als koning denkt. En dat oordeel is onverbiddelijk.

Elia confronteert Achab met zijn eigen daden, zodat hij zich niet kan verschonen. Wij zagen dat ook bij David, hoe de profeet Nathan onomwonden het kwaad van David onder diens ogen bracht.

De profeet Elia spreekt in naam van Elohim, in de plaats van Naboth, die het zelf niet meer kan vertellen. En dat is een uiterst klemmend verwijt, een vertoning van Elohim's woede tegen Achabs kwaad. Deze woede is een vorm van heilige verontwaardiging, die geuit moet worden, om de ander tot zichzelf te laten komen. Het oordeel en verbaal geweld richt zich niet op de vernietiging van Achab, maar op zijn bekering. Elia probeert erdoor het hart van Achab te raken, door hem te laten zien en te laten beseffen wat voor vreselijke dingen hij heeft gepleegd. Wanneer wij anderen de waarheid aanzeggen, moet dat het doel hebben hun harten te raken. Dan werpen we de mensen op zichzelf en overtuigen hen van het kwade. En jawel, Achab besepte wat hij had gedaan. Achab trok het boetekleed aan! 1Kon.21:27.

Betekenis van het woord “goed”

*Goed: als toegepast op Elohim, zie Nah.1:7, Ps.119:68. Al wat Hij maakte was zéér goed, Gen.1:31. Zijn wetten zijn zeer goed, Ps.119:39, Rom.7:12.

*Goed: als toegepast op mensen, zie Rom.3:12, 7:18. Niemand is goed. Pas door vernieuwing van ons hart wordt het waarachtig goede gewerkt, Matth.5:14, Ef.2:10, Kol.1:10, 1Tim.1:5.

Goed staat in tegenstelling tot kwaad. Kwaad en zonde zijn nagenoeg twee dezelfde zaken. Elohim kan wél het kwaad gebruiken, als tucht en straf, Joz.23:15, Jes.45:7, Amos 3:6. Elohim is nooit verantwoordelijk voor het kwaad. Hij bemint de goeden en haat de kwaden, d.w.z.. hun werken.

De wortel van het kwaad schuilt in de begeerte, hebzucht, geldzucht, 1Tim.6:10, Mark.7:21-23.

De duivel heeft zichzelf tegenover Elohim geplaatst. Als Elohim zegt dat de schepping zéér goed is, vindt de duivel dat er van alles nog aan ontbreekt, het een mislukking is. Dus moet er gemanipuleerd worden met de genen, etc. De duivel zet de waarheid en de wereld op z'n kop. En in die ondersteboven gekeerde wereld leven wij en zijn daarin min of meer

geacclimatiseerd. Wij hebben ons aangepast, hoewel alles voor ons wezensvreemd is, goed bezien.

In Elohim's ogen is iets goed wanneer dat beantwoordt aan hetgeen Hij ervan verwacht, wanneer het Hem voldoening geeft, aan zijn bestemming recht doet. Dat is de Goddelijke norm. Satan heeft geheel andere normen, tegengesteld. En met die normen heeft hij onze samenlevingen al zo'n 6000 jaar laten schommelen tussen hoop en vrees. Steeds verloedert zulk een samenleving. Het kwaad breekt zichzelf af. Dat komt doordat goed en kwaad dynamische zaken zijn. Er zit ontwikkelingsdrang achter. Er moet in z'n totaliteit uitkomen wat erin zit.

Elohim's strijd in de hemelen begon toen Hij satan afzette. Daarna in Gen.3:15, toen Hij vijandschap zette tussen het vrouwenzaad en slangenzaad. Ook al is het dat het kwaad van satan Elohim's werk verstoort, het zal er slechts te schoner door worden in het einde. Elohim's werktuig is Israël, wat het Stenen Koninkrijk vormt. Was Israël wel in staat en had het voldoende draagkracht voor haar taak, het koninkrijksvolk te zijn, de vrouw van Jahweh te zijn? Nee, ook Israël neigde naar de afgoden. Lees maar eens in de profeet Hosea hoe diep Israël het bedorven had. Zij hadden zichzelf koningen gemaakt en priesters, maar niet uit Elohim, Hos.8:4.

Israël had niet het juiste inzicht, de daadkracht om het goede en kwade van elkaar te scheiden en alleen het goede na te volgen. Het kennen van goed en kwaad is, het vermogen te bezitten vast te stellen wát goed en kwaad is én te doen wat goed is. Het is niet slechts een theoretische kennis, maar een praktische, gekoppeld aan de wil het goede uit te voeren.

Alle mensen blijken echter kwaad te zijn. Eén is er goed. Yashua is de enige Goede Herder, Joh.10:11. Het kwaad maakt inbreuk op Elohim's bedoelingen, werkt verstrend. Dat begint dikwijls subtiel en schijnbaar onnozel, maar het woekert voort en waaiert uit.

De schepping is een organisch geheel, een totaliteit, die oorspronkelijk positief, of liever gezegd neutraal ingesteld was. Het kwaad is een negatieve en tegendraadse kracht. Dat veroorzaakt botsingen en calamiteiten. Het kwaad onttrekt aan deze totaliteit stukjes en beetjes en stelt lijnrecht tegenovergestelde wetten, eisen en daadzaken. In Kaïn wordt deze naar beneden (aards) gerichte werking duidelijk kenbaar. Het wordt een opeenstapeling van kwaden, die tot aan de hemel toe reiken. Jer.51:9.

Formeel kunnen wij het goede nog wel doen, maar onze beweegredenen zijn gemengd. Het is huichelachtig, een schijnvertoning. En zo wandelde nagenoeg geheel Israël in haar godsdienst. Dat is het religieuze kwaad. Het volk doet als of het de wet der gerechtigheid beoogt, maar intussen doet men het uit de werken, om er wat mee te verdienen. Wij zijn altijd dwalende van hart. Paulus vermaant ons in Rom.12:9 het goede aan te hangen, d.w.z.. als een klittenband ons eraan vast te hechten, bezielt door liefde tot Elohim in Christus. De werkelijkheid is altijd anders. De mens is kwaad, zoekt het goede niet. Hoe best en edel sommige mensen en daden ook zijn, ons hart is niet tot het ultieme goede bereid en bekwaam. Wij zitten er zelf altijd tussen met onze hoogmoed, eigen bedoelingen, etc. Het kruut van het kwaad ligt in ons aller hart opgeslagen, en er hoeft maar een lont met vuur bij te komen, of het ontploft!

Wij dienen ons te wachten voor allerlei vormen van kwaad, zoals in Ps.1 staat beschreven: *1 ¶ Welgelukzalig is de man, die niet wandelt in den raad der goddelozen, noch staat op den weg der zondaren, noch zit in het gestoelte der spotters; 2 Maar zijn lust is in des HEEREN wet, en hij overdenkt Zijn wet dag en nacht.*

Het gaat in deze Psalm om de wandel, om het staan en om het zitten. Drie verschillende aspecten. Het blijkt dat ons hart slecht is, zodat een Grieks wijsgeer ervan zei: *“Wanneer er ooit eens een volmaakt en rechtvaardig mens in de wereld zou komen, zou men hem mishandelen, folteren en ophangen”*.

Dat is waar, want hoe hebben de Joden en Pilatus gehandeld met onze Heiland? Verder mogen wij geen kwaad met kwaad vergelden, Rom.12:17. En ook dat druist tegen onze opstandige natuur in. Wij mogen geen wraak koesteren, zelfs niet als het lelijkste dat bestaat ons is aangedaan. Alleen zelfovergave en zelfverloochening verlost ons van arrogantie en wraaklust. Alleen een hart dat zélf vergeving heeft ontvangen, zal vanuit de rechte geaardheid weer kunnen vergeven zoals dat behoort. Daartoe maakt de liefde Gods vrij. Vrij van wrok, achterdocht, jaloezie en vergelding. Dát is de overwinning van het goede, zoals in Rom.12:21 staat. Nee, dat is zomaar geen spelletje, of een ethisch kletspraatje. Het is de inwendige worsteling van ons hart, erop of eronder. Als wij het kwade niet overwinnen, zal het óns overwinnen. Als ons ene oog ons ergert, dienen we het radicaal eruit te trekken, want het is beter met één oog het Koninkrijk

van Elohim in te gaan, dan twee ogen hebbende buiten geworpen te worden, Matth.18:9.

Betekent dat wij over ons heen moeten laten lopen, dat wij het bloed onder onze nagels dienen weg te laten halen? Ja én nee. Wij dienen het kwaad als kwaad te haten, niet de personen die het ons aandoen. Wij dienen hun te laten zien door ons goedgevoelen dat zij zich in ons hebben vergist, indien zij ons vals beschuldigden. Kalmte en zelfbeheersing zijn nodig. In het weldoen, goedgevoelen, ligt hét ware levensgeheim.

Gal.6:7 Dwaalt niet; God laat Zich niet bespotten; want zo wat de mens zaait, dat zal hij ook maaien.

8 Want die in zijn eigen vlees zaait, zal uit het vlees verderfenis maaien; maar die in den Geest zaait, zal uit den Geest het eeuwige leven maaien.

9 Doch laat ons, goed doende, niet vertragen; want te zijner tijd zullen wij maaien, zo wij niet verslappen.

10 Zo dan, terwijl wij tijd hebben, laat ons goed doen aan allen, maar meest aan de huisgenoten des geloofs.

Jes.5:20 Wee dengenen, die het kwade goed heten, en het goede kwaad; die duisternis tot licht stellen, en het licht tot duisternis; die het bittere tot zoet stellen, en het zoete tot bitterheid!

21 Wee dengenen, die in hun ogen wijs, en bij zichzelf verstandig zijn!

22 Wee dengenen, die helden zijn om wijn te drinken, en die kloeke mannen zijn om sterken drank te mengen!

23 Die den goddeloze rechtvaardigen om een geschenk, en de gerechtigheid der rechtvaardigen van dezelve afwenden.

24 Daarom, gelijk de tong des vuurs den stoppel verteert, en het kaf door de vlam verdaan wordt, also zal hun wortel als een uitering wezen; en hun bloem zal als stof opvaren; omdat zij verwerpen de wet des HEEREN der heirscharen, en de rede des Heiligen van Israël versmaden.

Dat er ontwikkeling in het goede en kwade is, moge duidelijk blijken uit het voorbeeld van Immanuel:

Jes.7:14 Daarom zal de Heere Zelf ulieden een teken geven; ziet, een maagd zal zwanger worden, en zij zal een Zoon baren, en Zijn naam IMMANUEL heten.

15 Boter en honig zal Hij eten, totdat Hij wete te verwerpen het kwade, en te verkiezen het goede.

16 Zekerlijk, eer dit Knechtje weet te verwerpen het kwade, en te verkiezen het goede, zal dat land, waarover gij verdrietig zijt, verlaten zijn van zijn twee koningen.

En laten wij als Israël, als Sion, niet stilzwijgen en verkondigsters zijn van de goede boodschap, Jes.40:9.

Psalm 12 toont ons dat David héél weinig getrouwe, d.w.z.. ‘goede’ mensen kende en in zijn directe omgeving had. En doe daarbij zijn bittere ervaring met Achitofel, zijn vertrouwens raadsman.

Ps. 12: Behoud, o HEERE; want de goedertierene ontbreekt, want de getrouwen zijn weinig geworden onder de mensenkinderen.

2 (12-3) Zij spreken valsheid, een ieder met zijn naaste, met vleiende lippen; zij spreken met een dubbel hart.

3 (12-4) De HEERE snijde af alle vleiende lippen, de grootsprekende tong;

4 (12-5) Die daar zeggen: Wij zullen de overhand hebben met onze tong; onze lippen zijn onze! Wie is heer over ons?

5 (12-6) Om de verwoesting der ellendigen, om het kermen der nooddruftigen, zal Ik nu opstaan, zegt de HEERE; Ik zal in behoudenis zetten, dien hij aanblaast.

Niemand is goed, niet één toe, *Romeinen 3:12 Allen zijn zij afgeweken, te zamen zijn zij onnut geworden; er is niemand, die goed doet, er is ook niet tot een toe.*

En dan de cruciale vraag van David in Psalm 15: 1 ¶ *Een psalm van David. HEERE, wie zal verkeren in Uw tent? Wie zal wonen op den berg Uwer heiligheid?*

2 Die oprecht wandelt, en gerechtigheid werkt, en die met zijn hart de waarheid spreekt;

3 Die met zijn tong niet achterklapt, zijn metgezellen geen kwaad doet, en geen smaadrede opneemt tegen zijn naaste;

4 In wiens ogen de verworpene veracht is, maar hij eert degenen, die den HEERE vrezen; heeft hij gezworen tot zijn schade, evenwel verandert hij niet;

5 Die zijn geld niet geeft op woeker, en geen geschenk neemt tegen den onschuldige. Die deze dingen doet, zal niet wankelen in eeuwigheid.

Dat wij mensen totaal bedorven zijn, wil er algemeen niet goed in. Daartoe ontdekt en overtuigt de heilige Geest de zondaars aan wie Hij het waarachtige geloof schenkt, waardoor algehele vrijspraak en vergeving van het begane kwaad. In Christus maakt Elohim ons mensen weer goed, in de diepste betekenis van het woord, d.w.z. recht. Recht van aard, en vaardig in het recht. De heilige Geest laat ons zondaars zien hoe mismaakt, jammerlijk, blind en naakt of wij wel zijn. *Openbaring 3:17 Want gij zegt: Ik ben rijk, en verrijkt geworden, en heb geens dings gebrek; en gij weet niet, dat gij zijt ellendig, en jammerlijk, en arm, en blind, en naakt.*

Zodra het licht van Elohims Geest in de donkere schuilkamer van ons hart een lichtstraal laat vallen, zien wij de stofjes van het kwaad overal zweven, zien wij de beestenstal, het afschuwelijke van ons bestaan, het zondige en mismaakte. Dan gruwen we van onszelf. Dan weten wij als in een moment dat er voor ons geen mogelijkheid van bestaan en zelfrechtvaardiging over blijft. Dan wanhopen we aan onszelf en is het een afgesneden zaak. Dan billijken wij Elohim in Zijn recht en kennen Hem de eer van Zijn recht toe, ook al zou Hij ons doden. Hij rechtvaardig, en wij strafwaardig. Maar hier is Hij het zelf die voor ons de weg in Zijn Enige Zoon tot behoud en volkomen verlossing heeft bereid. En dat biedt Hij ons aan in de belofte van het Evangelie. En wij, daartoe ontvankelijk en begerig gemaakt, ontvangen handen (het ware geloof) om dat aan te nemen. Dan zien en ontvangen wij in Christus het enige goede, het heilige en rechtvaardige, en maken wij de vrijwillige keus: Dat wil, dat zal ik doen, ik zoek de zegen, bij U alleen!

Hier voltrekt zich het wonder van vernieuwing, van overgang uit de dood in het leven, uit het kwade in het goede. Oneindig goed, volkomen gaaf, Gode bevredigend, rein, heilig, onbesmet zien wij onszelf in Christus door het geloof. Alsof wij in Hem geen zonde ooit hadden gedaan, bekleed met Zijn gerechtigheid. Dan wordt Hij ons álles. Dan nodigen wij ook anderen uit Hem te vrezen, zie Ps. 25: Wie heeft lust Hem te vrezen, het állerhoogst en eeuwig goed.

Ps.34:13vv 12 (34-13) Mem. Wie is de man, die lust heeft ten leven, die dagen liefheeft, om het goede te zien?

13 Bewaar uw tong van het kwaad, en uw lippen van bedrog te spreken.

14 Wijk af van het kwaad, en doe het goede; zoek den vrede, en jaag dien na.

15 De ogen des HEEREN zijn op de rechtvaardigen, en Zijn oren tot hun geroep.

16 Het aangezicht des HEEREN is tegen degenen, die kwaad doen, om hun gedachtenis van de aarde uit te roeien.

17 Zij roepen, en de HEERE hoort, en Hij redt hen uit al hun benauwdheden.

18 De HEERE is nabij de gebrokenen van harte, en Hij behoudt de verslagenen van geest.

19 Vele zijn de tegenspoeden des rechtvaardigen; maar uit alle die redt hem de HEERE.

20 Hij bewaart al zijn beenderen; niet een van die wordt gebroken.

21 De boosheid zal den goddeloze doden; en die den rechtvaardige haten, zullen schuldig verklaard worden.

22 De HEERE verlost de ziel Zijner knechten; en allen, die op Hem betrouwen, zullen niet schuldig verklaard worden.

En ook daarna worden wij pas goed gewaar wie we zijn, zoals Paulus getuigt: *Romeinen 7:18 Want ik weet, dat in mij, dat is, in mijn vlees, geen goed woont; want het willen is wel bij mij, maar het goede te doen, dat vind ik niet.*

Daar staat echter Iemand tegenover, nl. Christus. En wie in Hem is, is een nieuw schepsel. Hij is de verpersoonlijking van Elohim, het volkomen GOEDE. Hij is bezig een goede en rechtvaardige wereld te bereiden. Zijn rijk is een vredrijk en Hij is de Vredevorst.

Satan zal 1000 jaar worden gebonden. De mensen, en vooral de Israëlieten, zullen zich kunnen ontwikkelen in het goede, onderwezen door de Gemeente der eerstelingen. En aan het einde van het Messiaans Vredrijk zal Israël geheel uit rechtvaardigen bestaan: *Jesaja 60:21 En uw volk zullen allen te zamen rechtvaardigen zijn, zij zullen in eeuwigheid de aarde erfelijk bezitten; zij zullen zijn een spruit Mijner plantingen, een werk Mijner handen, opdat Ik verheerlijkt worde.*

Psalmen 37:29 De rechtvaardigen zullen de aarde erfelijk bezitten, en in eeuwigheid daarop wonen.

*2Cor.5:10 Want wij allen moeten geopenbaard worden voor den rechterstoel van Christus, opdat een iegelijk wegdrage, hetgeen door het lichaam geschiedt, naar dat hij gedaan heeft, **hetzij goed, hetzij kwaad.***

11 Wij dan, wetende den schrik des Heeren, bewegen de mensen tot het geloof, en zijn Gode openbaar geworden; doch ik hoop ook in uw gewetens geopenbaard te zijn.